

— 54 —

Di sörde sä anntlitt ä feck gi sej dänna;
Guss fre ä välsignels' di stan' där int sänna,
Ä allt geck i stöll; för se, veet' ä förnöffta
Kan kav int regär' sej i brännvinns-löffta.

Nu töv' int förrn Pär gjord' sä tätt mälla
klonkera,
Som slaga på loen plä gör' mälla donkera;
Regjord' ä flög rasen ä svor ä onnfula sej
Ä hira iköll bäl i söpplaan ä sula sej,
Ä pönta bå stög' ä sej sjöl sä iländitt,
Så ingen kunn' kall' täcke svin för anständitt.

Ä när han kom snôri igen ifrå qvarna,
Då va dä te däng' stackers hustrua ä barna,
Slô sönnner bå spônstoler, bol ä ann' sakera,
Ä rive ner brögääl, så skamm tog ve kakera;
Strômp-hólkaan, som törk' bäl i spisen, dömm
vrok'en
'Tå steckaan i eel, den uvôrsklie sloken.

Men for han te »ävie gläija» på Hea*,
Då lell ska ni tro dä bar recktitt på snea:

* Åmbergsheds marknad.